

get. Jeg skønner ikke ret hvorfor, thi naar jeg har ladet de Herrer indtage den Stilling, som passer dem og passer til deres Agitation i Landet, maa de Herrer virkelig tillade mig at indtage den Stilling, saavel her som paa ethvert andet Sted, som jeg finder rigtig med hele Situationen for Øje. Sagen kan karakteriseres saaledes, som jeg gjorde det den første Dag, at her have vi Mulighed for med nogle Ofre at give Lærerne en Fugl i Haanden, medens Socialdemokraterne aabne Lærerne Udsigt til de 10 paa Taget. Det er deres Fremgangsmaade. At de nu mene, at denne er bedst for deres hele Virksomhed, kan jeg meget godt forstaa, for dem er Agitation nu det afgørende, og det siger jeg heller ikke saa stort til. Men de Herrer maa virkelig lade mig tage den Stilling, som passer mig, og kunne de Herrer, som antydet fra forskellig Side, agitatorisk skabe mig Vanskeligheder derved, saa vær's artig! Det er dem inderlig vel undt! Men jeg finder mig ikke i, at de Herrer komme og foreskrive mig i deres mere eller mindre hovmestererende Tone, hvad jeg skulde gøre.

Naar de saa opholde sig over den Uenighed, der skulde være i den Gruppe, som jeg tilhører, er det jo en Sag, der ikke angaar de Herrer. At de med den Jerndisciplin, de pleje at bruge, kunne holde deres egne i Ave, det maa være nok, saa klare vi andre os, som vi kunne. Jeg mener i øvrigt at kunne fritage mig for at svare paa den Slags Røverhistorier ved Henviisning til de to Herrer, der sidde paa hver Side af mig, thi deres Tale er tilstrækkelig til at paavise, hvorledes Forholdet har været. Denne Sag har været saa betydningsfuld, at man selvfølgelig maatte kræve en alvorlig Overvejelse deraf, ogsom Følge heraf har jeg ogsaa forelagt det for min Gruppe. Men det er jo ikke saadan hos os som hos de Herrer, der skulle op med ethvert Komma til Godkendelse, for at ny Førerere ikke skulle tage Magten fra dem, der tidligere have været Ordførere. Saaledes sker det ikke i vor Gruppe, vi ere en almindelig Valgruppe, men en Sag af den Art forelægger man sin Gruppe. Det har jeg gjort, hvad de ogsaa godt have kunnet mærke. De have givet deres Tilslutning dertil, om de end kunde ønske adskillige Ting anderledes. Det er der ikke noget at sige til. Dermed mener jeg at have svaret paa, hvad jeg finder Anledning til. Om de Herrer i deres Blade eller paa anden Maade ville overdænge mig med den Slags Spøg, som man er vant til,

generer mig ikke synderligt. Vær saa god, fortsæt bare!

Sluttelig vil jeg ikke undlade at bringe den højtærede Minister min Tak, fordi han har givet Tilslutning — ikke til Ændringsforslaget i dets foreliggende Skikkelse, men — til den Tankegang, det Princip, som ligger til Grund for Forslaget om at komme afskedigede Lærere og Lærerinder og Lærerenker til Hjælp. Jeg haaber, det skal lykkes mellem anden og tredje Behandling at finde en Form, hvorved dette Spørgsmaal kan faa en Løsning, der i nogen Maade tilfredsstillende stærke Krav, der have lydt, dels fra alle Sider her, dels og først og fremmest fra dem, som lide under vanskelige Kaar. Jeg bringer ham min Tak derfor og tager det som et absolut Pant paa, at vi skulle have noget igennem paa det Punkt.

Jørgen Jensen: Det er jo Socialdemokraterne, der under denne Debat i særlig Grad ere optraadte, som Talsmænd for Byernes Interesser, og saavel det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. C. Christensen) som det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) paatalte stærkt, hvordan Byerne vare stærkt trykkede af deres Skoleudgifter. Det forekommer mig, at man ikke blot ud fra Skoleudgifternes Størrelse kan fastslaa, at Byerne ere bebyrdede. Man maa ogsaa se paa Byernes Bæreevne. Forholdet er det, at i samtlige Købstæder, altsaa Byerne udenfor København, have Udgifterne til Skolevæsenet i 1905—06 været: 3,064,000 Kr., i Landkommunerne: 6,402,000 Kr. Spørger man saa om disse Udgifters Forhold til Bæreevnen, giver „Statistisk Aarvog“ ogsaa Oplysning derom. Byernes Indkomster have i det sidste Aar, hvorom der foreligger Oplysning, været: 135,235,000 Kr. — det er det Tal, der ligger til Grund for Indkomstskatten til Staten —, medens Landkommunernes Indkomster vare 260,738,000 Kr. Medens altsaa Landdistrikternes Udgifter til Skolevæsenet ere noget mere end dobbelt saa store som Byernes, ere Landkommunernes Indkomster ikke nær dobbelt saa store. Med Hensyn til Paastanden om, at det samme skulde kunne siges om Landbefolkningens Betaling af Skatten, som der siges om Friskolerne: at de ere Skulkere, da er det jo tilbagevist fra anden Side. Jeg tror ogsaa, at Ligningsmyndighederne paa Landet have samme Kvalifikation til at bedømme Folks rette Skatteevne som Ligningsmyndighederne i Byerne. Ligesom